

Теодора Пѣйкова

ДОМАКИНСКИТЪ СПИСАНИЯ КАТО ФАКТОРЪ ЗА РАЗПРОСТРАНЕНИЕ НА ХУДОЖЕСТВЕНАТА ЛИТЕРАТУРА

ТЕОДОРА ПѢЙКОВА

Родена въ гр. Бургазъ Редакторка на сп. „Икономия и домакинство“. Свършила Софийската гимназия, следвала въ Виенската и Брюкселската консерватории (пияно), слушала литература въ Ecole Supérieure въ Брюкселъ и посещавала домакинскитъ курсове на beau mond'a въ сѣщия градъ. Написала множество оригинални разкази и импресии въ разни списания (Илюстрирана седмица, Български воинъ, Народна отбрана и др.) Известна е съ многобройни преводи на романи, разкази, повести и др.: Заветътъ на умиращата, романъ отъ Емилъ Зола; Ангелътъ на смъртта, повесть отъ Мережковски; Престѣпното желание, романъ отъ Хер. Зудерманъ, Между петъ и седемъ, романъ отъ Лизбетъ Дилъ; Брачна комедия, романъ отъ Густавъ дьо Хайерстамъ; Носната кърпичка, повесть отъ В. Г. Авчeenко и др. Написала е „Готварска книга“, въ две части и „Самоучителъ по кройки и шевъ“.

Презъ първитъ години следъ войната, когато нашия животъ започна да влиза въ своя нормаленъ пжтъ, излѣзе пър-

вото домакинско списание — „Икономия и домакинство“, а веднага следъ него и „Вестникъ на жената“.

Моментътъ за тия две издания бѣше твърде неблагоприятенъ: войната бѣше убила всѣкакво желание за книжовенъ трудъ. Много почернени кжщи се бѣха отдали само на тжгата си и не малъкъ трудъ трѣбваше да се положи, за да се събуди отново обичътъ къмъ книгата всрѣдъ нашитъ унили и изморени семейства.

Пакъ войната бѣше създала и алчностъ за пари. Случайни издания, които събираха паритъ на своитъ абонати и следъ 2—3 броя спираха, бѣха излѣгали мнозина и почти у всички бѣше се загубила вѣрата въ списанията.

А изданията на чистата литература, въ страницитъ на които работѣха най-добритъ ни писатели и общественици, едно следъ друго пропадаха или се закрѣпваха съ малъкъ тиражъ. Тѣ се четѣха само отъ много интеллигентнитъ читатели, а масата изтощена и обзета отъ кризата, не чувствуваше никаква нужда отъ душевна храна.

Поставяйки се въ личенъ контактъ съ най-добритъ ни семейства, учители и обществени ратници изъ цѣла България издателитъ на домакинскитъ списания разбраха нуждитъ и насоката, която трѣбваше да се даде на едни такива списания, за да може напълно да отговарятъ на назначението си.

Освенъ това, трѣбваше да се убие недовѣрието въ хората и сжщевременно да се разбие апатията имъ къмъ всѣкакъвъ книжовенъ трудъ, билъ той домакински, или чисто литературенъ.

Ние се помжчихме да постигнемъ това съ нашитъ домакински издания.

Никой не може да отрече благотворното влияние на чистата и добра домакинска уредба, хубавото ядене, на спретнатата и пестелива домакия.

И най-учения мжжъ, и най-голѣмия философъ сж се винаги стремили и търсили почивка въ семейното огнище.

Семейството е тихото пристанище срѣдъ бурното житейско море. Семейната обстановка удря първия печатъ